

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie sędzi Sądu Rejonowego w [...]. D. L.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 23 grudnia 2024 r.

zażalenia M. C.

na zarządzenie z dnia 22 października 2024 r. o odmowie przyjęcia wniosku o

zezwoleń na pociągnięcie sędzi Sądu Rejonowego w [...]. D. L. do

odpowiedzialności karnej

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 sierpnia 2024 r. M. C. wystąpiła do Sądu Najwyższego-

Izby Odpowiedzialności Zawodowej o wydanie uchwały zezwalającej na

pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Rejonowego w [...]. D. L. za

działania stanowiące, jej zdaniem, przestępstwa określone w art. 231 § 1 k.k., art.

191 k.k. i art. 286 k.k. Wskazała, że przed Sądem Rejonowym w [...]. prowadzona

była sprawa z jej powództwa przeciwko K. C. i W. C. o uznanie za niegodnego

dziedziczenia (sygn. akt I C [...] /22). Skład tego Sądu tworzyła sędzia D. L..

W ocenie M. C. w toku procesu doszło do nadużyć i nieprawidłowości,

polegających m.in. na niezasadnym oddaleniu wniosku dowodowego

o przeprowadzenie badań DNA. W efekcie Sąd ten wyrokiem z dnia 15 maja 2023 r.

oddalił jej powództwo, dokonując wadliwego rozstrzygnięcia. Wskazała ponadto, że wyrok, który został jej doręczony, nie został podpisany i opieczętowny.

Zarządzeniem z dnia 22 października 2024 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Rejonowego w [...]. D. L., wobec uznania tego wniosku za oczywiście bezzasadny.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła M. C.. W środku odwoławczym ponownie podniosła zarzuty dotyczące sposobu procedowania przez Sąd Rejonowy w [...]. w sprawie o sygn. akt I C [...]/22 oraz wadliwości merytorycznej i formalnej wydanego w tej sprawie wyroku. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędzi Sądu Rejonowego w [...]. D. L. do odpowiedzialności karnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Należy dostrzec, że okoliczności podniesione przez Skarżącą w zażaleniu koncentrują się wokół kwestii związanych z prowadzeniem postępowania dowodowego przez Sąd Rejonowy w [...]. w sprawie o sygn. akt I C [...]/22 oraz dotyczą rozstrzygnięcia dokonanego przez ten Sąd w wyroku z dnia 15 maja 2023 r. Sędzia Sądu Rejonowego w [...]. D. L. orzekając we wskazanej sprawie, sprawowała wymiar sprawiedliwości, realizując uprawnienia przysługujące jej z racji pełnienia urzędu sędziego. Działalność orzecznicza oparta jest bowiem m.in. na zasadzie swobodnego uznania sędziowskiego, a sposób procedowania Sądu w określonej sprawie oraz wyrok kończący to postępowanie podlega kontroli instancyjnej. Należy więc uznać, że zarzuty formułowane przez Skarżącą mogły zostać poddane ocenie sądu odwoławczego, nie powinny zaś być weryfikowane w płaszczyźnie prawnokarnej.

Sąd pierwszej instancji trafnie przyjął, że wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędzi Sądu Rejonowego w [...]. D. L. do odpowiedzialności karnej nie zasługiwał na uwzględnienie wobec nieprzedstawienia przez

wnioskodawczynię jakichkolwiek okoliczności i dowodów, które uprawdopodobniałyby – choćby w minimalnym stopniu – popełnienie przez sędziego D. L. przestępstw wskazanych we wniosku. W tej sytuacji odmowa przyjęcia wniosku – jako oczywiście bezzasadnego – była prawidłowa, a zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

Ł.n

[a.ł]